

това. Поздрави отъ мене Векиль-юзбашията и му кажи да си спи спокойно съ двѣтъ очи и да се не тревожи.

Юзбашията на запитиѣ самъ дойде при Векиль-юзбашията на кавалерията. Послѣ поздравленията и слѣдъ като испуши цигарата той му рече:

— Тѣ стрѣлятъ върху диви патки или риби; сега прилетѣха на рѣката стада диви патки и рибата гуляе, а пъкъ Румжнитѣ сж повече ловджии, нежели войници; нѣма защо да се страхуваме отъ тѣхъ. Говорятъ за нѣкакъвъ си сборъ на Българитѣ; ще посмѣятъ ли тѣзи скотове да въстанатъ противъ насъ? Тѣ сж сжщо такива безроги овни както и Румжнитѣ, само по глупави. Едни зайци се боятъ отъ такива люде.

Така бесѣдоваха по-между си юзбашията и Векиль юзбашията. Като испушиха цигаритѣ, тѣ захванаха да пиятъ кафе, не черно, но съ млѣко, а послѣ се заловиха за ракията и усърдно я дърпаха. Въ това врѣме влѣзо въ стаята единъ заморенъ заптия:

— Аманъ, аманъ! Неприятелтъ е въ града! Аманъ, аманъ! хайде! какво пий ще правимъ?

Той цѣлъ трепѣряше отъ страхъ или отъ чрѣзмѣрно вълнение. Едвамъ можаха отъ него да узнаятъ че четирма овчери видѣли голѣма неприятелска войска, която идяла отъ къмъ Дунава право въ града, че сега тя стои прѣдъ града, а може би и въ града. Овчеритѣ сж вече въ хюкюмата; каймакамина заповѣда да ги вържатъ като жертвени овни и да ги хвърлятъ въ затвора; а пакъ запитиѣ той испрати за разузнавание и за защищавание града, но имъ заповѣда да арестуватъ и да доведхтъ пръвго въ дома му всичкитѣ богати и имотни търговци, чербаджитѣ. Ще му се падне хубава печалба.

Векиль-юзбаша, Спартанеца Джаферъ-ага, заповѣдва по скоро да протрхбятъ за да осѣдлаватъ и обюздаватъ конетѣ. Слава Богу, мисли си той, меджлиса въ хюкюмата още не е изрешалъ мазбата за да отида да пазя града; по-скоро да се измита!

И тръгна той, безъ да се строи, нито ескадронно нито нарѣдъ, а единъ по-единъ, въ галопъ, за да може